

תת"ע 5387/12/20 - מדינת ישראל נגד יצחק כץ

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 5387-12-20 מדינת ישראל נ' כץ
בפני כבוד השופט גיל קרזבום

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
 יצחק כץ
הנאשם

nymoki הכרעת דין

ביום 23/11/2015 זכיתי את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו, וזאת מחתמת הסקק. להלן נימוקי הכרעת הדין:

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של אי ציות לאור אדם בrcodeור בנגד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, בקר שבים 20.05.20 בשעה 12:05 נהג הנאשם ברח' יפו 145 בחיפה, ולא צית לאור אדם שדליך בכיוון נסיעתו.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

דין והכרעה

ראיות המאשימה

3. השוטר מר בסאם אשר ערך את הדוי"ח ת/1 ואת המזcker ת/2 (שכתב של ת'1) אישר תוכנם כດלקמן: "הנ"ל לבדו נסע ביפו מכיוון כליל צומת דולפין ממזרח, והיה בנתיב הימני בנת"צ. בפינת הרחוב 145 מוצב קנו עצירה ושני רמזורי תקין נבדקו לפני האכיפה. אני השוטר יחד עם השותף ישראלי, נידת 331, עמדנו סטטי במקום, ואני עבר הרמזור. דמייתי את הרמזור דלוק אדם מלא, ואז הנ"ל עובר קו העצירה בנסיעה רצופה ונכנס לצומת ברמזור אדם מלא. לציין, בנתיב שמאל משאית. עצרה כי ציתה לרמזור. הנג הנ"ל המשיך את נסיעתו הרצופה ברמזור דלוק אור אדם. נסענו אחורי. בקשר עין רצוף. כרזה לו לעצור. נעצר. הסביר העבירה ונרשם דוח זה."

תגבות הנגה: איפה? לא היה אדם בכלל.இזה רמזו?

בחקירתו הנגדית, לטענה לפיה הוא הסביר לנאים כי הוא ביצע את העבירה בצומת אחר מזה המפורט בדו"ח, השיב: "ברמזו אין ימינה. אחרי הרמזו בהמשך יש פניה ימינה, איפה שהשוווארכות. אתה הגעת מהכיוון הנגיד, ממערב למזרחה, זהה הרמזו הראשון צומת דולפין, איפה שטוכנות "ሚצובישי" ... הרמזו הוא רק ישר. אני פניתי לפני הרמזו המדובר ימינה, לרח' יצחק. מה שאתה מראה לי זה בכלל לא מקום העבירה. אתה מראה לי על הצומת הצד השני" (עמ' 3 ש' 21-25 לפרטוקול).

4. עד התביעה מס' 2 מר ישראל אלון ערך את המזכיר ת/3, ואישר את תוכנו כדלקמן: "... **היתי עם מבטי כלפי הרמזו המרוחק לתנועה המגיעה מдолفين** לעצמאות. הבחןתי כי בرمזו האור התחלף לאדם, והסתטי מבטי לעבר הרמזו הקרוב בו קו עצירה ברור על פני הכביש. נבדק טרם אכיפה ומשאית נערכה בכו הרמזו הקרוב הנ"ל משמאל לרכב הנ"ל שהגיע בנת"מ ימני ולמרות האור בرمזו אדום, המשיך בנסעה **רצופה ונסענו אחורי תוך קשר עין רצוף...**".

בחקירתו הראשית הבahir כי בرمזו אותו אכן פניה ימינה. לטעתו הנאים לפיה הוא נעצר לאחר שפנה ימינה, ולא בرمזו שכיוונו ישיר בלבד, השיב: "**אני לא רשותי איפה עצרנו** אותן. יש ימינה לאורך כל רח' יפו כמה פעמים... לא ראיתי את זה רלוונטי לרשום את מקום העצירה. רשותי אך ורק שנסענו אחורי תוך קשר עין רצוף ורשותי את העבירה ומה ראיתי וזה הכל. אני לא אמר לרשום את כל העניינים. בסאמם אמר לרשום. אני לא" (עמ' 5 ש' 1-7 לפרטוקול - ההדגשות שלי ג.ק). לשאלת Aiזה סוג וצבע רכב ביצע את העבירה, השיב: "**לא רשותי כי לא רלוונטי**" (עמ' 5 ש' 13 לפרטוקול). לשאלת האם היו רכבים נוספים בין הרכב הנאים, השיב: "**לא יודע לומר**" (עמ' 5 ש' 15 לפרטוקול). כך גם לא ידע לומר כמה זמן הם נסעו אחורי הרכב הנאים, והיכן ערכו אותם.

גרסת הנאים

5. במעמד קבלת הדו"ח נרשמה תגבות הנאים: "**איפה, לא היה אדם בכלל, עלஇזה רמזו?**"
בחקירתו הראשית העיד: "נסעתי ברח' יפו, פניתי ימינה ברח' תל אביב... מיד לאחר פניה ממש כמה שניות הייתה סירנה ועצרתי בצד. לטענה שעברתי באדום, אמרתי לשוטר, שלא פניתי באדום. לגבי הרמזורים לפני, לא נסעת באדום, חד וחילק באף אחד מהרמזורים, והוא התיחס לרמזו של הפניה ולא לרמזו שהוא העיד עליו. אני גם צילמתי את זה אח"כ כפי שהraiתי בחקירה של העד הראשון" (עמ' 6 ש' 2-6 לפרטוקול).

לטענה לפיה השוטרים רשמו בדו"ח את מיקום ביצוע העבירה (יפו 145), השיב: "**כשהשוטרים נתנו לי דוח הם לא אמרו שהעבירה נעbara ביפו 145. הם אמרו "ביצעת את העבירה **כאן** בצומת" ו"כאן בצומת" זה הצומת שאלי פניתי... אני לא יודע על סמך מה אתה מבסס את זה, אך בכל מקרה לא נסעת באור אדום**" (עמ' 6 ש' 12-16 לפרטוקול). לשאלת האם הוא יכול לשלו את הטענה שעבר באור אדום ברח' יפו 145, השיב: "**אני לא עברתי באור אדום חד וחילק...בירוק, ובאחד עמדתי באדום, עד שהתחלף לירוק, אז נסעת**" (עמ' 8 ש' 7-11 לפרטוקול).

דין והכרעה

- . 6. השוטרים עמדו על גרשם כمفорт בדוחות שנרשמו על ידם, וגרשם לא נסתרה.
- . 7. עם זאת בדו"ח נפלו פגמים, שיש בהם כדי לכרסם בריאות המאשימה, ולעורר ספק בזיהות הרכב שנצפה על ידי השוטרים עובר באור באודם.
- רכבו של הנאשם נעצר במרחך לא מבוטל ממקום יציע העבירה הנטענת, וברחוב אחר. בנסיבות אלו, קיימת חשיבות רבה לתיאור מסלול נסיעת השוטרים אחורי רכב הנאשם, ובפרט לציין העובדה שהוא נעצר ברחוב אחר.
- יעין בדו"ח ובמצרכי השוטרים מלמד, כי נתיב הנסיעה, לרבות פניותו לרחוב אחר, כלל לא פורטו בדוחות השוטרים, ואף לא צוין בהם, שהנתגלה נעצר ברחוב אחר.
- معدותו של העד ישראלי אלון עליה, כי הוא לא כלל לא היה מודיע לכך שהנתגלה נעצר ברחוב אחר. העד לא ידע לומר מה היו סוג וצבע רכבו של הנאשם, ולא ידע לומר אם במהלך כל הנסיעה אחורי היו רכבים נוספים בין הניידת לרכבו.
- . 8. נוכח האמור לעיל, מתעורר ספק לא מבוטל ביחס לשאלת האם השוטרים אכן עצרו את רכבו של מי שביצע את העבירה. בהקשר זה, לא די בטענותם הכלילית, לפיה הם שמרו על קשר עין רצוף עם הרכב הנאשם. אמרה כללית זו, חייבת לטעמי להיות מגובה בעבודות כגון: תיאור מסלול הנסיעה, התיחסות לקיומם של רכבים נוספים בין הניידת לרכבו, ובפרט העובדה שרכבו של הנאשם נעצר בכל רחוב שונה מהרחוב בו בוצעה העבירה.
- בהקשר זה אפונה לדבריו של השוטר ישראלי אלון: "אני לא אמור לרשום את כל העניינים. בסאם אמור לרשום. אני לא" (עמ' 5 ש' 6-7 לפרטוקול). במקרים אחדות השוטר אלון הכיר בחשיבותם רישומים, אך לטענותו היה זה מתפרקido של השוטר בסאם לפרטם.
- . 9. חשיבות רישום הפרטים הנ"ל מתעצמת עוד יותר נוכח העובדה, שהעבירה לא צולמה (כפי שהדבר נעשה במקרים רבים אחרים).
- . 10. אשר לגרסת הנאשם, זו לא נסתרה בשום שלב. הנאשם עמד על גרטסו חרף חקירה נגידת ארוכה ומוקיפה (יחסית לדוח תובורה). עדותו של הנאשם עשתה עלי רושם אמיתי, והתרשםתי כי הוא אכן משוכנע בכך שלא נסע בניגוד לאור אודם שדליך (כפי טענת המאשימה) בכיוון נסיעתו.

גם במעמד קבלת הדוח הודה הנאשם לא הודה במיחס לו, ולא יצא מפיו אמרה שיכולה להיות "ראשית הודה" או תמיינה

בגרסת המאשימה. נהפוך הוא, הנאשם הביע פלייה על טענת השוטרים לפיה עבר באדם, וcdcבריוו: " **איזה לא היה אדם בכלל. איזה רמזור?**".

11. צפיתי גם בסרטון מצלמת הגוף של השוטר וניתן ללמידה כי בשום שלב הנאשם לא הודה במיוחס לו, וחזר וטعن שלא עבר באור אדם.

12. טענת הנאשם לפיה הוא לא עבר באור אדם, מתיחסת עם הפגמים שפורטו לעיל, והאפשרות שלא היה זה רכבו שנכפה עובר באדם.

13. בכלל הנسبות, אין להעדיף את גרסת השוטרים על פני גרסתו של הנאשם. בוודאי שלא ניתן לקבוע כי גרסתם הוכחה מעבר לספק סביר.

14. לאור כל האמור לעיל, קבעתי כי המאשימה לא הוכיחה את עובדות כתוב האישום מעבר לספק סביר, ובהתאם, החלמתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המציאות תעבור עותק מנימוקי הכרעת הדין לצדים.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, במעמד הצדדים